

NAGY VILMOSNÉ UHRIN MARIKA EMLÉKÉRE

*Nagy Vilmosné Uhrin Mária
(1950–2012)*

Egy múzeum kívülről: szép épület, látványos kiállítás, rengeteg műtárgy – azonban, ami mögötte van, nem mindenki számára ismert. Mennyi munka, mennyi türelem, hozzáértés szükséges ahhoz, hogy városunk, szűkebb pátriánk kultúráját, történelmét, emlékeit egy intézmény megőrizze az utókor számára. Arról nem is beszélve, hogy ehhez a feladathoz mennyi szorgos kéz, elhivatott múzeumi munkatárs szaktudása szükséges.

A Munkácsy Mihály Múzeum dolgozói egy-egy szál fehér rózsával egy ilyen – 61 évet megélt – elhivatott kollégájukat búcsúztatták 2012. április 13-án 13 órakor Békéscsabán, a Berényi úti temetőben, a *Horníckí cintorín*-ban, ahogy ezt a temetőt a városban ismerik. Nagy Vilmosné Uhrin Mária – miként múzeumi kollégái ismerték – 1978-tól 2007-ig, nyugállományba vonulásáig, 29 éven keresztül dolgozott adattárosként, gyűjteménykezelőként a Békés Megyei Múzeumok Igazgatóságánál.

Munkája nevét a halhatatlanok sorába emelte, mivel a néprajzi leltárkönyvekbe a műtárgyak adatait saját kezével rögzítette, s minden műtárgy adatolásának végén – a leltározást végezte – a muzeológus neve mellett ott szerepel az ő neve is – Nagy Vilmosné – mindörökké. 2007-től a „leltározást végezte” rovat más kézírását, más nevét tartalmazza. Marika múzeumi feladatait lelkiismeretesen, precízen, talán túl precízen – ahogyan életét is élte – végezte. Mindenkiel, kollégáival mindig figyelmes, segítőkész volt, mosolygós arcát nem lehet elfelejteni.

Elhivatottságáról, tudásvágyáról saját soraival vall, melyet kézzel írt önéletrajzából idézünk:

Nagy Vilmosné Uhrin Marika emlékére

„Jelenlegi munkakörömet nagyon szeretem, s ha van olyan jellegű továbbképző tanfolyam, melyen gyűjteménykezelésből és raktárrendezésből, valamint az adattári munkával kapcsolatosan tudásomat gyarapíthatom, szívesen elvégzem.”

Búcsúzunk tőled MARIKA!

Ando György,
a néprajzi szakág munkatársai és a múzeum dolgozói

